

The LED Weekly

Volume 12, No. 9 October 5, 1997

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa, Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa, Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

DUYÊN LÀNH

Duyên lành tái tục trí tâm tu
Thực hiện giải quyết tránh khổ ngu
Trí tuệ phân minh tâm học đạo
Quân bình tự giác tự tâm yên.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 9-8-97 đến 15-8-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tại sao xác người tốt tươi lại không giữ lâu được?
2. Muốn đến trung thiên thế giới thì phải xuất phát từ đâu mới đúng?
3. Thực hành thanh nhẹ hòa hợp với ánh sáng thanh tịnh có ích gì không?
4. Tiến trong đà tiến thanh tịnh thì phải tiến làm sao?
5. Làm sao mới được khỏe?
6. Toàn thân phát sáng do đâu mà hình thành?
7. Nguyên lý thương yêu nằm ở đâu?

Atlantic city, 09/08/97 3:55 AM

Hỏi: Tại sao xác người tốt tươi lại không giữ lâu được?

Đáp: Thừa định luật sanh trụ hoại diệt của Trời Đất đã sắp đặt, có đến thì phải có đi, phần hồn bị giam hãm trong thể xác, tùy theo luật nhân quả mà tiến hóa, trở về điện giới tâm linh. Người đời hành được pháp để tu sửa là đại phước, tự tạo nhân lành mà tiến hóa, dùng mãnh hành pháp sẽ đạt được kết quả tốt, thành trì tâm linh sẽ tái hồi, quân bình sáng suốt, thức giác vô sanh là chánh gốc sẽ không còn bơ vơ.

Kệ:

Biết mình sáng suốt trí tâm hòa
Giải trừ minh tâm cảm thiết tha
Tạm cảnh đời nay tu tự tiến
Hành trình xán lạn tự mình qua.

Atlantic city, 10-08-97 5:35 AM

Hỏi: Muốn đến trung thiên thế giới thì phải xuất phát từ đâu mới đúng?

Đáp: Thừa muốn xuất phát lên trung thiên thế giới, thì phải xuất phát luồng điện từ trung tim giữa trán thẳng một đường sẽ đến nơi, cảnh giới nguy nga ngoạn mục, kiến trúc tân kỳ tráng lệ.

Kệ:

Thực hành đến đó rõ muôn bề
Thế giới đẹp xinh chẳng chán chê
Duyên đẹp tình Trời ta chẳng chán
Tranh Trời sáng tỏ mãi không về.

Atlantic city, 11/08/97 3:00 AM

Hỏi: Thực hành thanh nhẹ hòa hợp với ánh sáng thanh tịnh có ích gì không?

Đáp: Thừa hòa hợp với ánh sáng thanh tịnh rất hữu ích cho phần hồn khi lìa xác, khỏi bước vào âm u khổ giới.

Kệ:

Tâm linh hướng thẳng về Trời tiến
Chẳng có lo âu chẳng có phiền
Ai trách ai dèm tâm chẳng động
Bình an vô sự tự mình xuyên.

Atlantic city, 12/08/97 3:20 AM

Hỏi: Tiến trong đà tiến thanh tịnh thì phải tiến làm sao?

Đáp: Thừa phải siêng năng niệm Phật và hành pháp: Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thì sẽ thấy rõ, sự tiến hoá tâm linh ở bên

trong nội thức liên hệ với trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ.

Kệ:

Trí tâm khai triển chẳng mê mù
Ý thức tạm cảnh phải tự tu
Thức giác hồn thiêng không lệ thuộc
Tự tu tự tiến thoát thân tù.

Atlantic city, 13/08/97 3:35 AM

Hỏi: Làm sao mới được khỏe?

Đáp: Thừa tương hòa tương ứng mới được khỏe. Người tu thiền phải học cách thực hiện tương hòa tương ứng, tức là thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khai triển tâm thức thanh tịnh, thì rất dễ thực hiện tương hòa tương ứng với mọi hoàn cảnh xảy đến. Vì khi đạt tới quân bình thì lúc nào ánh sáng cũng hóa giải bóng tối chứ bóng tối không cách nào hóa giải ánh sáng được.

Kệ:

Sáng trong hóa giải muôn trần trược
Kích bác không còn tâm đạt thức
Xây dựng bền lâu chẳng ngỡ ngàng
Minh tâm kiến tánh tự thân an.

Atlantic city, 14/08/97 5:05 AM

Hỏi: Toàn thân phát sáng do đâu mà hình thành?

Đáp: Thừa do khả năng công phu tu thiền của hành giả quân bình nhập định liên hệ với luồng điện của trung tâm sinh lực của cần khôn vũ trụ ổn định phát ra màu sáng tròn trịa, xuất ngôn không dư không thiếu.

Kệ:

Lui về thực chất thật là siêu
Vô tự chơn kinh rõ thật nhiều
Bất diệt trường tồn trong ý thức
Thực hành chánh pháp rõ chơn điều.

Atlantic city, 15/08/97 2:05 AM

Hỏi: Nguyên lý thương yêu nằm ở đâu?

Đáp: Thừa nguyên lý thương yêu nằm ở trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ, liên hệ với trung tim bộ đầu, lúc nào cũng xoa dịu và xây dựng.

Kệ:

Hỗ trợ chơn tâm tiến mỗi từng
Trong thanh êm dịu giải từ vùng
Trí không dây động an minh giải
Phá chấp giải mê tự cảm mừng.

Võ Thu Sương chép
(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 118)

(77) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, hôm lễ giỗ Tổ của đức Tổ Sư, thiền đường của chúng con khi cử hành lễ giỗ anh em bạn đạo có nhiều ý kiến không đồng nhất. Nhiều bạn cho rằng Đức Tổ Sư không thích đốt nhang, không thích nghi lễ, nhưng cũng có bạn muốn thể hiện lòng kính trọng hiếu thảo của mình đối với Đức Tổ Sư bằng cây nhang ngọn nến đánh lễ quỳ lạy. Ý kiến của bạn này không đề cập đến việc làm mâm tiệc ăn uống. Kính xin Thầy mình giải cho chúng con một đường lối thích hợp để cử hành lễ giỗ cho Đức Tổ.

Đáp: Đức Tổ lúc còn sống cúng ma Ngải mới thấp cây nhang. Bây giờ chúng ta biết người thật thoát tục đâu có cần cây nhang. Cúng ma mới thấp cây nhang. Người nào có ma trong mình là ông Đỗ Thuần Hậu thấp cây nhang để trước mặt, sát cam rồi kêu ăn đi, ăn đi rồi khai công chuyện cho tôi biết. Đó, rồi một chập có người bịnh khai hết. Mời nó ăn cam, thấp cây nhang nó mới dám ăn. Cây nhang là cúng ma chứ đâu phải cúng Phật. Cho nên ông Tư đã xuất hồn giải thoát thì cần chúng ta tu, cần óc chúng ta sáng, cần sự lành mạnh tiến hoá của chính mình, đừng chỉ thăng hoa của chính mình, chứ không cần sự yếu hèn. Tôi cũng không cần sự yếu hèn của các bạn. Tôi cần sự dũng mãnh, tấn công ông Tám nhiều chừng nào ông Tám cảm ơn. Bé Tám sẵn sàng phục vụ. Người tu thanh tịnh không sợ người đời tấn công.

(78) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, Thầy có nói đường tôi đi là đường các bạn sẽ đi. Con rất thích con đường tự tu tự tiến và hạnh đức của Thầy. Nhưng con nhìn công việc của Thầy làm nhiều quá, mệt quá con có thể theo đường Thầy đi mà không bao giờ làm Thầy không?

Đáp: Thì phải khổ công như Thầy mới giống Thầy làm việc nhiều được. Ban đêm ngủ ít tiếng, làm việc, trả lời nội thư, như con hỏi như vậy mà gọi đến Thầy thì phải trả lời trắng giang đại hải đời đạo song tu để cho con hiểu con tu. Thì con thấy cái khổ đó nó không phải khổ. Người hiểu phải phục vụ cho người không hiểu. Không có gì khổ. Người thanh tịnh phải giúp người động loạn tiến hoá tới thanh tịnh. Đó là tinh thần phục vụ hoà hợp và hội nhập với tinh thần của Thượng Đế

để phục vụ quần sanh vậy thôi. Không có gì khổ đâu.

(79) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, con nghĩ nhà con bị yểm, có ma vì con hay bị mất đồ, có người án mắt cho không thấy, nhưng sau đó thì tìm lại được và con ngồi thiền sau khi làm xong phép Soi Hồn thì con như bị nghẹt thở, nhảy mũi áp đảo, không làm tiếp Pháp Luân Thường Chuyển được. Nhưng nếu con ra sau vườn ngồi thiền thì được yên hơn là ngồi trong nhà. Vậy con có nên xông nhà bằng A-Quì để giúp cho gia đình bình an không?

Đáp: Cái chỗ nào mà yên thanh tịnh được mình cứ ngồi đó mình tu thiền thôi, ráng tu thiền nhiều thì tự nhiên giải được. Tu thiền luồng điện mình thanh nhẹ liên hệ với thanh tịnh, thanh tịnh chiếu vô căn nhà mình thì nó yên. Chớ còn đi cúng Thầy thì Thầy này nói chuyện này Thầy kia nói chuyện này thét rồi mình cũng điên luôn, tiền mất tật còn, không ai cứu ai được hết.

(80) - **Vấn:** Điều này làm con sợ quá, không dám cúng cha mẹ lúc giỗ. Kính thưa Thầy, con có nên cúng giỗ không?

Đáp: Cái giỗ của gia cang cha mẹ mình cúng đâu có sao, nhưng mà những cái hình tượng thì hằng tuần phải hơi alcohol, lấy chiếc đĩa bao bông gòn chấm alcohol hơi, chứ không có nên tận tìn. Mình tận tìn con ma nó lên nó ngự nó cũng có thể hoành hành mình được. Cho nên nhiều người thờ cúng dữ quá mà con điên khùng vì ma nhập là tại vì nó vô rồi, mình càng ngày càng cúng càng kính trọng, nó phá một chút là mình cúng dữ lắm thì nó ngự đó nó hại luôn, cái quan trọng là nó lấy được phần hồn, dẫn dắt đi nơi khác.

(81) - **Vấn:** Kính thưa Thầy, con là con một không có anh em và thân nhân nhưng lòng con thương người, mỗi lần con về VN đem quà về rất nhiều để cho người nghèo, nhưng họ không hài lòng vì có người được ít, có người được nhiều nhưng lòng con vẫn vui, như vậy con có nên tiếp tục giúp những người nghèo khổ hay không?

Đáp: Giúp người bao nhiêu cho đủ. Ai cũng có lòng tham. Mình giúp phải giúp có trật tự, trong một cái hội đoàn, trong một số người người ta phân phối, nhất định 1 người 1 chai xì dầu là 1 chai xì dầu, không có đòi 2 chai. Còn mà chính

mình đem đi tới đó rồi thấy người kia quen gục đầu mình cho 2 chai, cho người này 1 chai thì nó phải phân bì. Mình đưa trong trật tự, số người mà đi cứu trợ có trật tự thì họ đem mỗi người 1 chai. Họ tuyên bố mỗi người 1 chai chỉ tới đó lãnh 1 chai mà thôi. Còn mình đã cho người ta mà bị ghen ghét là tại mình không biết sắp trật tự mà thôi. Làm phước lúc nào cũng tốt. Cứu người đau khổ tâm mình bình an, vui hơn. Chính tôi tôi cũng được tình thương của bạn đạo, cho tôi tiền sợ tôi già đói chết cho tôi tiền để dưỡng già. Nhưng mà số tiền đó tôi đâu có giữ. Tôi cũng gởi về và nhờ người có trật tự phân phối gạo cho những người không duyên may bị nạn lụt, không cơm ăn áo mặc. Thì những người đó có trật tự biết làm, thành ra tôi ở đây tôi cũng như ở VN, tình thương của các bạn tôi cũng gởi về hết, tôi không có dấu dút trong người bỏ băng để làm lợi cho chính cá nhân, tôi không cần cái đó. Tôi, ngày mai chết tôi cũng chịu thôi. Những người đau khổ là Phật đó, chúng tôi giúp họ vậy thôi.

(82) - Vấn: Kính thưa Thầy, trong 1 cuộn băng Thầy có nói người tu phải với càn khôn vũ trụ là một thì mới là người tu. Nếu với càn khôn vũ trụ là 2 thì không phải là người tu. Con không rõ về vấn đề này.

Đáp: Đúng như vậy, người tu Vô Vi tại sao làm pháp luân? Lấy khí trời nói đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu là bộ đầu phải khai mở hoà hợp với chấn động của càn khôn vũ trụ mới là người tu. Đó là mức tiến hoá vô cùng. Mà nếu là người tu chỉ có áo mao, xưng danh và áo mao, hạn hẹp trong cái cơ tạng tầm tối, không phải là người tu. Xuất phát đi lên mới thấy sự vô cùng của trời đất, mà dám hi sinh nhịn nhục tận độ quần sanh vì chúng ta đã được cái của thanh nhẹ bên trên chiều độ rồi chúng ta mới dám làm những điều người thế gian không chịu làm.

(83) - Vấn: Thế nào là từ bi? Làm được từ bi?

Đáp: Thì bây giờ mình đang thấy 1 người trôi sông sắp chết mình nhảy xuống cứu họ là tâm từ bi sẵn có của chính mình phát triển. Mình thấy người đau khổ, mình chịu không nổi, mình giúp đỡ họ là tâm từ bi mình được phát triển. Mình thấy

người bạn không có lối thoát mình cứu cho họ có lối thoát là tâm thân mình được an nhàn khoẻ mạnh. Chớ ôm của hưởng thụ sanh bệnh chết cũng không đem được cái gì, rốt cuộc phần hồn khổ thôi. Phát triển được tâm từ bi thì phần hồn lúc chết ra đi chư Thần báo cáo đầy đủ và chúng ta có phương tiện cũng như đi vô Immigration mà quen được người tốt họ dẫn mình đi đi luôn không có sao. Còn không có quen với ai và mặt mày không có xán lạn, tâm từ bi không có, họ hỏi gặt gao, họ hạch hỏi đủ chuyện rồi tới chỗ phạt tung đủ chuyện khó khăn. Mà chúng ta bình thân, khi mà giúp được người cái tâm nó hân hoan lắm, vui lắm, giúp được người đau khổ, những người bình sắp chết mà mình giúp họ sống được, vui biết bao nhiêu, vui cả tuần lễ, nhớ việc làm của mình thấy có đạo đức trong sự thương yêu thật sự.

(84) - Vấn: Tại sao Thầy chọn Thailand cho đại hội kỳ này?

Đáp: Thailand có cơ hội cho các bạn thấy Thailand xứ Phật. Hồi nào giờ Thái Lan dùng Phật là cuộc sống. Cái gì cũng học theo lễ độ theo Phật. Nhưng mà ngày nay biến cải tới cũng như chỗ văn minh mà các bạn đang ngự như là Mỹ Pháp ồn ào để cho các bạn hiểu giá trị của thanh tịnh, giá trị của Phật, giá trị của nền tảng văn minh động loạn bây giờ sẽ đi đến đâu. Các bạn thanh tịnh một chút các bạn sẽ đoán tương lai của xứ sở này đi đến đâu. Trước mắt của chúng ta có chuyện phải học. Chúng ta là người Đông Nam Á, trồng lúa, trồng Trời Phật để có cuộc sống. Nhưng ngày hôm nay lên xe hơi chạy ồn ào thì tánh tình nó cũng đổi khác, cái niềm nhịn nhục nó tan biến lần lần. Có nhịn nhục mới có cõi thần tiên tốt đẹp. Mà ào ào như vậy là chỉ tạo khổ cho hạ tầng cơ sở nhiều, không tiến, mất sự thanh tịnh của xa xưa. Sự quý báu của xứ Phật là thanh tịnh. Nhưng mà thấy không có thanh tịnh. Các bạn sẽ đoán thấy chiều đi xuống và chiều đi lên, nó sẽ từ đâu phát khởi ra. Cho nên chúng ta càng tu nhiều hơn cần sự thanh tịnh, khai sáng chính mình để hoà hợp với chấn động văn minh của Thượng Đế còn hơn theo văn minh vật chất tranh đua của cải rồi cũng tay không ra đi, không tiến bước nổi.

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thẩm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

LT ngày 1 tháng 7 năm 1997

Kính thưa Thầy,

Con tên là P 61 tuổi, nguyên quán tại QN; từ năm 1988 đến nay thường trú tại huyện L, tỉnh Đ. Chồng của con là L 71 tuổi. Con gái của con là PP 44 tuổi. Cả nhà đều tu theo PLVVKHHBPP. Kính thưa Thầy:

Vợ chồng con từ lúc còn tuổi thanh xuân đến lúc bạc đầu đều là công nhân, cán bộ của nhà nước và QĐND VN, nay đã nghỉ hưu. Kính thưa Thầy:

Con bị rất nhiều bệnh nan y như ung thư tử cung, hẹp van tim, viêm và loét dạ dày và hành tá tràng, gãy đôi cột sống, viêm khớp mãn tính, mùa rét rất đau nhức, đi lại khó khăn, đi chữa trị nhiều nơi mà không khỏi, nên con tự giác làm đơn xin nghỉ hưu từ tháng 8 năm 1978. Trước khi nghỉ hưu cấp trên cho con được giám định sức khỏe, được biết là bệnh nan y, cấp trên khuyên con là ưng đi điều trị Sài Gòn hay Hà Nội thì trên vẫn giải quyết vì sợ không sống quá hai năm nữa. Nhưng con vẫn kiên trì xin nghỉ để được tự do lựa chọn con đường chữa trị cho chính mình. Sau khi được nghỉ hưu từ 1/8/78, con tự nghĩ chắc kiếp trước có làm điều gì sai quấy nên kiếp này mới gánh chịu như thế này. Từ đó con theo đạo Phật tụng kinh, gõ mõ, rước ảnh, lộng khưng thờ, tụng tại nhà, nhưng thấy không hiệu nghiệm. Con lại thêm một bước nữa là đến các điện lên đồng bóng cúng lạy cầu xin để chữa trị nhưng bệnh vẫn không giảm tý nào. Có một lần đang cầu xin Ông Trên thì một vụ nhập xác đồng về xưng là Địa Mẫu, bảo rằng nếu con không nghe, ngang bướng thì bà cho xe cán chết. Khi về con nghĩ rằng nếu thật là Tiên hay Phật không bao giờ có lời lẽ như trên, nên con giảm đi cúng các điện. Ở nhà lo tụng kinh, gõ mõ, nhưng môn tu này rất khó là dễ lộ bí mật, ồn ào,

tổ chức dễ phát hiện. Nhiều lần con bị kiểm điểm tư cách người đảng viên CS trước CB là mê tín, dị đoan... Những lần đó đến các điện thì ông chồng con phải đưa đi ban đêm, ông đứng ngoài gác, có gì ông xin hộ và đỡ đầu cho, nhưng không thể lâu dài được vì con nghĩ là mình cầu xin Trên nhiều quá, Trên thì bảo không nghe theo họ sẽ hại đến tính mạng mình nên thôi là đúng.

Kính thưa Thầy: Duyên lành lại đến, một hôm con đang bế tắc con đường tìm tâm linh chân chính, đến nhà bà bạn ở ĐN chơi, tâm sự về bệnh tình... thì gặp con gái bà bạn là sinh viên trường Đại Học Tổng Hợp H. về phép, cháu nghe con tâm sự về sức khỏe và đang chọn con đường để tu học, thì cháu lại cho con 1 quyển sách Tôi Tầm Đạo 1-2-3 do anh H. viết, được quyển sách ấy, xem thoáng qua, con mừng vô kể, con xin luôn đem về nhà làm tài liệu luyện tập để tu theo pháp của Đức Thầy. Kính thưa Đức Thầy, từ khi đọc được quyển Tôi Tầm Đạo 1-2-3 từ 1/79 đến nay con luyện tập chưa bỏ một đêm nào, từ đó hằng năm con đều vào SG tìm đến anh H. và anh N. để được học hỏi thêm. Sau này lại tìm đến anh Sáu L. Bình Thạnh và bà B. ở cư xá TĐ để học hỏi kinh nghiệm tu tập. Kính thưa Thầy, tâm nguyện của con là làm sao gặp được Thầy để thỏa lòng mong ước một vị ân sư đã đưa con vào con đường tu chính pháp, giúp cho con giải quyết nghiệp trần, từ nhiều căn bệnh hiểm nghèo khó trị, sống tạm vài năm để rồi rời khỏi cõi trần, nhưng nay đã 10 năm rồi vẫn còn sống, vẫn khỏe mạnh, sáu bệnh nan y nay không còn nữa. Từ 42 cân con lên đến 63 cân lúc trên 58 tuổi, từ 60 tuổi đến nay còn gần 60 cân, đặc biệt da thật hồng hào, tươi vui khỏe mạnh. Kính thưa Thầy: Ông chồng con thấy con tu theo pháp của Thầy có hiệu quả rõ rệt, không tốn tiền, không tốn thuốc mà những bệnh nan y đều tiêu hết, người khỏe, trẻ hơn xưa, đúng là cải lão hoàn đồng, nên ông ấy đã vào tập luyện từ 7/91 đến nay, theo ăn chay trường cả nhà, giảm và đi đến

bỏ hút thuốc lá, không nghiện rượu chè. Chồng con hay đau đầu, bị cột sống, nhưng ngồi và soi hồn, thiền định, nay cũng đã đỡ nhiều, không tốn tiền thuốc. Thầy ơi! Con quá thương, quá nhớ Đức Thầy, con luôn tâm niệm là làm sao gặp được Thầy là một vinh hạnh nhất đời con. Được tin Đại Hội Vô Vi Á Âu Tương Hội tại Thái Lan năm 96, con đã làm đủ thủ tục để đi dự Đại Hội cùng gần 90 bạn đạo VN, nhưng rồi tan biến mất, đã đi không được mà công an còn gọi lên thẩm vấn. Con đến công an vui vẻ trả lời là nhiều căn bệnh và tình tiết như trình bày trên với Thầy cho công an nghe, và nói với công an rằng con tu theo pháp ông Lương Sĩ Hằng PLVVKHHBPP nhờ đó mà lành bệnh, mạnh khoẻ lên cân như hôm nay. Họ rất ngạc nhiên, nhờ con bày họ tập như con và chỉ nhà con, hẹn ngày họ đến con cho họ 1 quyển Phương Pháp Công Phu của Đức Thầy để họ tập. Từ đó đến nay gần 7 tháng rồi chưa thấy họ trả lời ra sao cả. Kính thưa Thầy, trên đây là tóm tắt đôi nét về con đường tâm đạo của con và chồng con để Thầy cho thêm lời dạy và con qua thực nghiệm một thời gian dài có 1 điểm hơi là con xin trình bày để Thầy minh giải cho con hiểu thêm:

1- Qua 17 năm công phu ròng rã không bỏ một đêm nào thì ngay trên đỉnh đầu nơi xoáy ốc có một lỗ trống từ từ mở rộng đến nay đường kính cỡ 4-5 cm, chỗ ấy rất mềm và vòng quanh chỗ ấy hơi mềm hơn chỗ khác.

2- Khi gặp anh H., anh bảo con ngồi thiền giờ âm từ 7 giờ tối đến 11 giờ đêm vẫn được. Con chưa dám ngồi vì sợ ma nhập, nhưng tháng 4/97 gặp anh N. về phép anh có ghé nhà con thăm chơi trên chuyến cùng đi VT về, anh N. cũng bảo con là chị Phương nên ngồi thiền giờ âm như anh H. đã bảo trước, nghe lời chỉ dẫn của 2 ông anh đi trước, con đã ngồi từ tháng 5/97 đến nay từ 7 giờ đến 1, 2 giờ sáng con xả thiền và đi ngủ, nhưng lại có một số đồng bạn đạo VN bảo con đừng ngủ, mà ngồi theo Thầy chỉ dẫn. Vậy thì việc đó như thế nào, Thầy giải cho con.

3- Sau khi thiền xong (từ 7 giờ đến 1, 2 giờ sáng) con xả thiền đi ngủ, có đêm thấy cả lũ ma vào phá con, nhưng trong giấc mơ con thấy con ngồi tư thế thiền, miệng co lưỡi, răng kể răng niệm Phật, bảo họ đi tu đi, đừng quấy phá nữa, thế là một lát sau đi mất. Khi tỉnh giấc thấy mình đang nằm ngủ chứ không phải ngồi thiền, niệm

Phật, đuổi ma, vậy cái đó là gì, mong Thầy giải cho con.

4- Cũng là việc thấy ma thật tương tự như trên: có một đêm đến đúng 11 giờ con dậy đi súc miệng, rửa mặt, chuẩn bị chải tóc trước khi vào thiền, từ buồng tắm đi ra, con thấy ông chồng con dậy đứng xoa tay và nhìn con, xong ông ấy mở cửa hông đi ra. Con từ buồng tắm đến cửa hông thì cửa không mở, con ráng bước lên phòng nhà trên thì thấy ông chồng con đang ngủ, từ đó con lạnh hết cả người, trong tâm nói là ma rồi, trong lúc ngỡ là hở miệng ra chải tóc, chưa chải tóc xong thì tê hết cả người, ráng bò đến ghế ngồi thiền, con làm thủ tục vào soi hồn, thiền định co lưỡi, răng kể răng, niệm Phật, đến 2 giờ sau tỉnh lại con xả thiền, đến sáng hôm sau thấy mặt mày xám xịt, cả tuần chưa lại sức, vậy điểm thứ 4 này là gì nhờ Thầy giải cho con.

5- Con công phu được 6 tháng, trong lúc đi dạo xóm thì bị 1 con chó dại cắn con một miếng vào ống chân lúc 12 giờ trưa ngày trước đến 12 giờ khuya cùng ngày con đang ngồi soi hồn thì nghe tiếng chó sủa rất to 2 bên lỗ tai, nghe chó càng sủa thì con càng ngộp thở và không co lưỡi răng kể răng được, nhưng tâm ý vẫn niệm Phật, và Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, đến lúc chó hết sủa con hết ngộp, bỏ tay xuống thì xem đồng hồ đã 2 giờ rồi, sáng hôm sau đến chủ có chó cắn đó thì chủ nhà báo nó sủa lúc 12 giờ đêm, sau sủa cách gần 2 giờ nó chết. Con chó rất mập to, khi chết chỉ còn xương bọc da, vậy điều đó là gì, có phải do có tâm tu mà giải nghiệp chó dại cắn chết không? Nhờ Thầy minh giải cho con. Chó sủa chết cùng 1 lúc con đang soi hồn nghe trong tai chó sủa, tại sao lại trùng hợp một giờ.

Qua 2 lần gặp ma, chó dại cắn, người con bủn rủn tay chân, đuổi sức, tại sao vẫn ngồi tư thế thiền, Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển suốt 2 giờ mà không mỏi mệt, đến tỉnh lại mới biết là đã 2 giờ rồi, nếu độ sức thì chắc con không chịu nổi, nhưng tại sao gặp nạn mà con vẫn thiền định được, và chính nhờ kiên quyết ấy mà vượt qua và tồn tại đến hôm nay, con suy đoán là có Bề Trên hỗ trợ, chứ con chả có tài cán gì. Mong Thầy minh giải cho con.

6- Còn một việc cuối cùng con xin hỏi Thầy giải cho con:

Con có một thằng bé cháu ngoại nay được 5 tuổi, mẹ nó tu và ăn chay trường từ 79 đến nay, cháu sinh ra có 3 vá trên đầu, 2 bên có nhô 2 cục xương như 2 cái sừng, thường đêm ngồi thiền con thấy củi hôn nó 2, 3 lần nhưng tỉnh lại thì nó không ở đó mà nó ngủ với mẹ nó, vậy mong Thầy cho lời giải cho con.

Đã lâu chưa viết thư thăm Thầy, nay lần đầu tiên thì thư quá dài, con tạm dừng bút tại đây. Kính chúc Thầy an khang trường thọ để dìu dắt đàn con trở về nguồn cội. Con xin gửi lời thăm bà Tám và cô Tuyết vui khỏe tâm thân an lạc.

Tôn kính,

Con P.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal, ngày 18/9/97

P. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1/7/97 được biết con đã trải qua một cuộc thử thách lớn lao nhất của phần hồn, từ lúc chào đời cho đến nay. May thay và lành thay, con đã ngộ PLVVKHHBPP, dốc lòng tu sửa cho chính mình, hướng về phần hồn và tiến hóa. Con và chồng con cũng đã nhận thức được cuộc đời là tạm: mất mũi tai miệng nghe theo một lý thuyết xây dựng thiên đàng tại thế, nhưng ngược lại tai nạn và khổ nghèo lại triển miên tại thế thì có.

Tại sao chúng ta thật tâm thật tình góp công góp của xây dựng mãi, nhưng chưa bao giờ thành đạt được? Ngày hôm nay con tu về PLVVKHHBPP thấy rõ phần hồn là chánh, xác là tạm, cảnh đời và chế độ kèm chế cũng là tạm - chỉ có phần hồn mới thật sự tiến hóa về cõi thanh nhẹ của trời đất, gọi là thiên đàng vô sanh bất diệt. Con bằng lòng tu tức là giải bỏ tất cả nghiệp tâm, không ôm chấp và giải quyết trần đồ tâm linh tiến hóa tới vô cùng, thì chúng ta sẽ được mạnh khỏe, thức giấc trở về thiên quốc chung sống hòa bình thay vì ôm xác phàm, nhận lãnh mọi sự kích động và phản động không lối thoát. Ở đời này, có thanh có trược. Thanh là cõi Tiên Phật, thiên đàng. Trược là hăm he, giết chóc, hù hiếp tạo ra tà thuyết, u ơ không lối thoát. Con đã xác nhận sự tiến hóa của tâm linh của chính con, con tự tu tự tiến, không cầu xin nhờ đỡ bất cứ hồn ma nào

giáng lâm xuống thế gian, xưng danh đủ thứ, nhưng rốt cuộc chúng nó là phần tử vô trách nhiệm, ham địa vị để hưởng ngũ vị mà thôi, đòi hỏi cúng quảy, quần áo, trang bị cho tốt đẹp dưới mắt phàm, ngược lại Tiên Phật là phần hồn giải nghiệp, tự tu tự tiến phát triển đến thanh nhẹ vô cùng. Phần hồn tiến tới điền giới thanh quang tốt đẹp, ánh sáng lộng lẫy hộ trì tiến hóa. Hiện tại ở Việt Nam, âm binh đang lộng hành, lập ra đạo này đạo nọ để thông trị phần hồn là điều không cần thiết cho toàn dân. Con ma có thể biết trong túi con có mấy đồng, mấy cắc nhưng không làm được việc cứu phần hồn tiến hóa, đồn nhau bước vào cõi âm u không thoát, lúc chết sẽ bị tội tham dâm tại địa ngục, càng không có lối thoát hơn. Tại sao người tu lại tham dâm? Vì hoàn cảnh xung quanh của những người mê tín dị đoan đã bùng bít và đóng góp, tạo thành đọa lạc và bất chánh. Tu theo đạo này đạo kia nhưng rốt cuộc phải thọ tội tại địa ngục là vậy. Ngược lại, con bằng lòng tự tu tự tiến, cương quyết dừng mãnh hành triền thì phần hồn càng ngày càng sáng suốt minh mẫn, dứt khoát tình đời, tiến hóa trong thanh tịnh, dù có chết đi nữa, cũng không có tội vì PLVVKHHBPP thực hành đúng đắn thì chỉ có giải nghiệp tâm, tức là dứt khoát tội tình tại thế và không tiếp tục tạo nghiệp, thì làm sao phần hồn bị đọa được? Phật không có hộ phò, chúng ta dốc lòng tu đến đó thì pháp lực của Phật sẽ ảnh hưởng và dẫn tiến chính chúng ta. Mục đích của người làm cách mạng - cách mạng là sao? Dứt khoát xa lìa thất tình lục dục thì phần hồn mới được siêu thoát. Nếu làm cách mạng, ôm xác ôm tiền thì tạo dục cho tâm thân bất ổn trong giờ phút lâm chung. Con và vợ chồng con đã hy sinh quá nhiều, nhưng học được gì? Chỉ học được sự thù hận mà thôi, tức là tự sát chứ không thoát nghiệp. Lúc tuổi trẻ, Thầy cũng rất quý mến những người đã hy sinh vì đất nước, nhưng cuối cùng Thầy đã xét lại thời gian của cuộc sống đều giới hạn, không thể thực thi đường lối không thoát tục được. Cho nên Thầy tìm đường tu cho tâm thân hoàn tất, hướng về nguyên lý hóa hóa sanh sanh của Trời Đất mà tiến thân. Càng tu càng thấy sự vi diệu của Đấng Toàn Năng đã an bài cho chúng ta vượt qua không biết bao nhiêu khổ cảnh trước mắt và trong tâm, nhiên hậu mới cảm thức được điều lành của Trời Đất đã hành sự. Niềm tin của Thầy từ đây tới lúc bỏ xác không bao

giờ thay đổi. Các con đã thấy, Thầy một thân một mình không tiền không bạc đến ở xứ người, nhưng vẫn đi đây đi đó, khuyên độ mọi tầng lớp tâm linh tiến hóa. Ngày hôm nay con cũng đã nghe không nhiều thì ít sự vi diệu Thầy đã thành hình tại hải ngoại; được nhiều người quý thương và bằng lòng tự xây dựng như Thầy. Thầy càng tu càng nhỏ, ở VN thì càng tu càng lớn, chức vị càng to; đó là trật đường rồi! Thầy không biết lấy danh từ gì hơn là thấy mình như một cậu bé đang giao du khắp càn khôn vũ trụ, giữ vững lập trường tự tu tự tiến. Ma quỷ ở cõi trên cũng không ít, nhưng Thầy trì tâm niệm lục tự Di Đà, mọi sự đến với Thầy tự nó sẽ tiêu tan, đến ngày hôm nay Thầy vẫn bình an và khỏe mạnh, dân thân phục vụ nhân loại không ngừng nghỉ. Những gì Thầy kể ở bên trên, chính vợ chồng con cũng ý thức được và ước mong xây dựng cho chính mình, thì tương lai sẽ ảnh hưởng những người kế tiếp. Cầu mong quốc thái dân an, ăn cơm trời phải hiểu tình trời yêu quý. Tuy người thể gian lao động trồng tía, nếu không có nguyên khí của Trời Đất thì cây lúa làm sao hình thành tại mặt đất mà nuôi dưỡng quần sanh.

1. Nếu con trì tâm niệm Phật nơi đó, thì nó sẽ phát triển điển tâm - nơi đó mới thật sự tâm hành pháp của con, càng tu sẽ càng sáng suốt và sẽ hiểu được nhiều điều mà hồi nào đến giờ con chưa hiểu được. Cố gắng niệm Phật nhiều hơn, thì nơi đó sẽ trụ tốt.

2. Nên ngồi bắt đầu từ 9 giờ tối cho tới sáng nếu có thể ngồi được. Từ 9 giờ đến 11 giờ, âm khí mặt đất và cơ tạng sẽ tan biến dần dần, cho nên bên ngoài này có nhiều người đã cố gắng thiền từ 9 giờ đến 5 giờ sáng, sau đó họ tiếp tục đi làm, vẫn khỏe mạnh và tươi đẹp. Họ đã ngủ được trong lúc thiền, thật tâm dũng mãnh tiến về thanh quang thanh nhẹ. Tại VN, có nhiều người thiền tứ thời nhưng mà không hiểu luật trời thì cũng như không. Giờ tí từ 11 giờ trở đi là giờ trời đất thông khai, không có ma quỷ phá khuấy, nghiêm chỉnh tu từ giờ đó trở đi thì tốt lắm. Tu đúng theo nghiêm luật của trời đất, đừng nên tham tu nhiều giờ mà không kết quả. Tu không đúng luật là mang danh tu mà thiếu tu.

3. Cái đó là vì khi con nằm xuống, phần vía của con chạy trong cơ thể - trong cơ thể của con cũng có cõi âm, kích động và phản động, hưởng ứng theo trực khí bên ngoài xâm nhập. Đó là

chứng minh con tu không đúng giờ vận hành của càn khôn vũ trụ, hay thấy chiêm bao là vậy, nhưng con nhớ cố gắng niệm Phật thì những chuyện lẽ lẽ đó sẽ tan biến không còn ở trong tâm thức của chính con - gọi là giải nghiệp, thì không còn nghiệp lại vướng trong lúc thiền nữa.

4. Cái đó là vía của con nhẹ xuất ra cảm ứng như vậy, chứ không sao đâu. Tu về PLVVKHHBPP, kẻ hung hóa hiền là vậy.

Từ đó con thấy sợ sệt, thì trì tâm niệm Phật, thì lần lần con sẽ hết sợ và vui lên. Tất cả đều từ trong cơ tạng của chúng ta xuất phát ra, nếu chúng ta ăn uống bất cẩn, thì âm dương bất hòa thì nó sẽ xảy ra những việc chúng ta thấy mà người khác không thấy. Nhiều người tu theo PLVVKHHBPP thích xem phim chướng, đọc truyện tào, thì sẽ thấu nhận chuyện mơ hồ, biến thể ra nhiều cảnh Tiên Phật, tự xưng danh là ông này ông nọ, nhưng gia cang và tâm thân bất ổn, bệnh hoạn không hay. Tội nghiệp cho những người đó, không thành thật và trì tâm niệm Phật, tưởng lầm sách vở là chánh, kinh kệ là hay nhưng không hiểu sự đối trá của văn chương là sắp đặt cho gọn mà thôi: mê lầm trong mê lầm, tưởng mình là thật sự ngộ được Tiên Phật, lãnh nhiệm vụ đi đây đi đó quyền rừ người tu theo họ, nhưng cuối cùng cũng phải bị tan rã, không tiến hóa nổi. Mỗi hành giả tại thế gian cương quyết tự tu tự tiến thì mới giải quyết được trận đồ tâm linh của chính mình, và dân thân độ đời. Tu theo Phật thì phải bằng lòng hành khổ như Phật, chứ không phải vào chùa cầu xin Phật độ là được đâu. Phật ở chùa là Phật gỗ. Phật vốn không, thanh nhẹ vô cùng, vô hình vô tướng, chỉ có người tu VôVi, khai triển điển tâm thì mới thấy ở cõi thanh nhẹ, chứ không phải trong căn nhà nhỏ hẹp ở thế gian đâu. Cho nên Thầy đã khuyên bạn đạo trước khi rời khỏi VN, đã đặt kiếng VôVi khắp các nơi để cho người tu VôVi ý thức rõ sự trong lành và thanh nhẹ của trời đất mà tu, hướng tâm về trong lành thì luồng điển Đại Bi mới quang chiếu cho hành giả tu thiền. Tu Vô Vi là phát triển điển năng sẵn có của chính mình, tiến tới vô cùng nhiên hậu mới thấy đời đạo là gì? Đời là trực, Đạo là thanh.

5. Đó là cơ hội con đã giải được nghiệp cho con và chó. Chó cũng là một phần hồn bị đọa. Vậy con nên lo niệm Phật, cầu xin cho con chó được siêu thăng tịnh độ; con có cơ hội phát triển tâm từ

bi. Con sẽ xác nhận cho mọi người sự liên hệ về điển quang, không xa cách mà chỉ có tu mới giải quyết được nghiệp duyên, ngược lại người đời khi hiểu được chút đỉnh bùa phép thì không giúp người mà lại làm tiền của người khác, tức là tạo nghiệp lực cho chính họ - triển miên như vậy, thì sẽ hình thành ác nghiệp, tức là nạn tai, có nhân có quả, con có bị chó cắn cũng theo luật nhân quả mà thôi, không có gì phải lo, chúng ta tu trì tâm niệm phật, giải quyết nghiệp lực thì chúng ta sẽ trở về thanh giới dễ dãi hơn. Con thấy hoa sen từ vũng bùn vươn lên, hình thành tốt đẹp, thì con nhìn lại cuộc sống của con cũng không khác gì cuộc sống của một cây sen, ngày nay bộ đầu con sẽ bắt đầu ươm nở tốt, không khác gì hoa sen - con dày công niệm Phật và tu luyện đứng đắn thì con sẽ có cơ hội hái hoa dâng Phật - Hoa hạnh đức của chính con nghìn năm không héo, mới thật sự là hoa của trời đất.

6. Cháu của con nhờ con gái con tu nên nó mới có cơ hội bước vào chỗ thanh sạch mà tiếp tục tu tiến. Nó cũng là một phần hồn tu chưa đắc, có duyên lành đến với con trong tình thương âu yếm, xây dựng cho nhau tiến hóa ở kỳ này. Vậy con nên vui nhận cháu và giúp cháu tu. Mẹ nó có thiền, thì sau khi thiền, lấy tay rờ đầu nó, và cho nó nghe băng niệm Phật của Thầy - lớn lên nó sẽ thực hành trong đạo đức, và học hành khá hơn các đứa trẻ khác. Những phần hồn giáng lâm xuống thế gian, tức là phần hồn từ 33 giới giáng lâm - nhập xác để học nhin nhục để tiến hóa. Còn những phần hồn từ cảm thú tiến hóa thì thích ăn thua tranh chấp, tạo loạn cho xã hội, không có lối thoát. Các cõi đều giáng lâm xuống thế gian học hỏi, nhin nhục và tiến hóa về cõi trời. Cho nên, cõi trời lên xuống nườm nượp, chứ không phải chỉ có một vài hình ảnh đề cao để bán đạo ăn như ở thế gian - xây chùa cho lớn, xây hình cho to nhưng không chỉ dẫn cho mọi người biết phải thực hành giải tiền và hiểu rõ căn cội của chính mình, là điển khí của trời đất đã tạo thành, cho nên bị lầm lạc mê tín dị đoan rất nhiều. Giới đó càng ngày càng bành trướng, rất tai hại cho toàn dân, tin theo đó mà hành sai là nguy hiểm cho phần hồn.

Chúc vợ chồng con khỏe mạnh và tiếp tục thực hành trong thanh tịnh. Cần thực hành để hiểu nguyên lai bốn tánh của chính con, nhiên hậu mới có cơ hội tiếp xúc với Trời Phật. Con tu đến đó,

con sẽ thấy Trời Phật là bình đẳng, lúc nào cũng nâng niu và xây dựng chúng ta.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

L ngày 16 tháng 7 năm 1997

Thầy kính mến cùng quý bạn đạo thân yêu,

Thưa Thầy, nhân dịp ba mẹ chúng con gửi thơ qua Thầy, chúng con mạo muội biên thư gửi Thầy. Trước kính chúc Thầy mãi mãi sống ở trần thế để đàn chiên có chủ khỏi sa vào tội lỗi, chúng con cùng quý bạn đạo ở quê hương VN lúc nào cũng hướng về điều Thầy khuyên dạy. Chúng con rất cảm động, Thầy nói trong băng:

Thầy lo nghĩ cho quý bạn đạo, Thầy ân cần mong đợi cho tất cả mọi người có tâm đạo, trở về với cội nguồn lo tu niệm, ăn ở xứng đáng là môn đồ Phật Pháp Vô Vi Huyền Bí. Gia đình chúng con nguyện ăn ở sao cho xứng đáng là bạn đạo cùng hoà hợp đại gia đình Phật Pháp Vô Vi Huyền Bí. Kính thưa Thầy, gia đình chúng con có những việc sau đây không rõ tốt hay xấu?

Vợ con là P. 43 tuổi, con 55, tên con là Đ., chúng con đang dở đường duyên nợ, nên chúng con mới chấp nối lại năm 1995, năm 96 vợ con mang bầu, thời gian mang bầu thì mọi người khuyên nên ăn mặn vì chúng con trường chay. Họ còn nói nào là ăn chay sau này sanh con mất dinh dưỡng, và có thể mù mắt, nói đủ chuyện này nọ làm cho nản lòng. Nhưng với người có tâm đạo thì vẫn giữ quyết tâm không bao giờ lay chuyển. Việc ăn chay là cứ ăn, không thể sa ngã. Mỗi con người sanh ra đều có số, sống chết do Thượng Đế an bài, không nản lòng sa ngã. Cũng đi khám thai, y bác sĩ cũng nói như thế, nếu ăn chay lúc sanh sẽ bị băng huyết và nguy cho tánh mạng, nên ăn mặn là tốt. Nhưng con nhất quyết không nản lòng. Đến ngày mùng 2 âm lịch tháng giêng 1997, vợ con chuyển bụng xuống bệnh viện L., ở đây bệnh viện không nhận nói là khó sanh nên chúng con đành phải đón xe đồ đi tự túc từ L. đến Bệnh Viện Từ Dũ, 60 km rất là khó khăn. Vì không tiền nên đành cam chịu. Khi đến bệnh viện Từ Dũ, vào phòng cấp cứu họ khám, chuyển vào phòng mổ nói sanh khó phải mổ. Nếu muốn không mổ thì mất con, còn đẻ con thì phải mổ. Chúng con quyết định là

mồ để lấy con vì lòng nhân đạo, không thể làm những điều tội lỗi, đành lòng giết con mình sao đành?

Khi mồ bắt con, cháu ra đời cân 1 kg 98. Mẹ còn nằm phòng lạnh, còn cháu bé thì gởi qua lòng kiếng để nuôi trẻ mất dinh dưỡng. Người nhà theo chỉ đứng ở ngoài nhìn thôi. Các cô y sĩ cho biết là cháu bé bị có tật 2 chân chắc sau này đi khắp khềnh. Lúc bấy giờ con ra buồn và tủi thân, chỉ biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật vì nghe trong băng Thầy nói nên chúng con nhớ làm ngay, sau 5 ngày cho xuất viện ẵm cháu về. Cho đến hôm nay là cháu trên 5 tháng mẹ tròn con vuông chẳng hề hấn gì và không có bệnh tật chi cả. Thưa Thầy cùng quý bạn đạo, việc con kể trên đó phải là những điều lành cho các gia đình bạn đạo Vô Vi hay là có lòng tin mãnh liệt được ân đức như thế. Thưa Thầy cùng quý bạn đạo, nếu đức tin yếu mềm dễ bị sa ngã việc chay mặn. Đến hôm nay tất cả xóm ai cũng lấy làm ngạc nhiên nghĩ rằng không được như vậy. Kính thưa Thầy, riêng phần con mới theo đạo hơn 2 năm con ăn chay lo tu, theo đạo vợ. Trước đây con bị bệnh tai biến mạch máu não nên dễ bị lên máu. Nhưng từ ngày con ăn chay tuyệt nhiên hết lên máu mà có phần sức khỏe tốt. Có một bữa sáng 4 giờ còn mờ sáng con đi chợ lên giốc nên con xuống xe đạp dẫn bộ đi cấp lẹ, có 2 xe chạy cùng chiều, chiếc xe Honda chạy trước đụng vào lưng con rồi ngã ra cả xe lẫn người đều nằm ngã nghiêng xuống đất, rồi xe thứ 2 ngã chồng lên cũng thế. Nhưng riêng phần con lại không hề hấn gì. Đây cũng là phép lạ vì con đi xe, chạy xe cũng niệm Nam Mô A Di Đà Phật, thật là phép lạ, niềm tin mãnh liệt.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Thơ 2:

TĐ. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16/7/98 được biết gia đình con vẫn bình an và vui hành theo pháp. Niệm Phật để khai triển huyền bí của nội tâm có thể cứu trong đường tơ kẻ tóc. Con ăn chay là con có tâm lành, không muốn tiếp tục gây sát hại thú vật, tức là con có cơ hội phát triển tâm từ bi, Trời Phật thanh nhẹ không bỏ con, mà mong con tiếp tục tu tiến để có cơ hội hội ngộ cùng Trời Phật mà tiếp tục tu hành tinh tấn hơn. Càng niệm Phật sẽ càng dứt khoát sự tham dục trong nội tâm, thì phần hồn mới tiến hóa tốt.

Mỗi người tại thế gian ai ai cũng có nghiệp lực mang theo từ tiền kiếp đến bây giờ đã và đang bám sát trong thần kinh khối óc của mỗi người, chịu ăn chay đầy đủ. Hiện tại khoa học đã chứng minh cho thấy rõ loại trái cây và rau cỏ nào có cặn bã acid nhiều, và bổ ích cho cơ tạng - chúng ta nên tìm những tài liệu đó đọc cho kỹ, để ăn uống cho thích hợp theo thời tiết - rau cải ăn đúng với cơn thơm ngọt của trời đất, thì máu sẽ được tốt, tế bào sẽ phát triển trong trật tự... Ở ngoài này, những người giàu có lần lần từ bỏ ăn thịt, họ tìm chất bổ của rau đậu mà ăn - Họ cũng rất khỏe mạnh. Con đã tin nơi huyền diệu của Trời Phật mà tu tiến, thì con không phải là người nghèo. Con không ăn thịt thì con sẽ bớt tham và bớt dâm, khi chết không mang tội tham dâm mà sẽ bị đọa. Chúc vợ chồng con vui tiến trong thanh tịnh.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng

=====

THƯ của Thầy Tám

Montréal, ngày 30 tháng 9 năm 1997.

Thưa các bạn,

Đại Hội **QUY TỰ TÌNH THƯƠNG** do bạn đạo tu thiện thực hành phát tâm tham dự hình thành. Mỗi người đóng góp một phần, kể cả người truyền pháp muốn tham dự cũng phải đóng góp một phần, ăn ở như bạn đạo. Chúng ta sẽ sống vui, khai triển tâm linh trong tinh thần bình đẳng.

Chúc các bạn tham gia chung vui và phát triển.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

=====

**ĐẠI HỘI VÔ VI QUỐC TẾ KỶ THỨ XVI
NĂM 1997
QUY TỰ TÌNH THƯƠNG**

Thương, thương, thương thật là thương

Mùa Giáng Sinh hay Mùa Tình Thương

- Ở đâu sẽ tràn ngập tình thương trong Mùa Giáng Sinh năm nay?

- Thưa, ở MGM Grand, Las Vegas, từ ngày 20 đến 24 tháng 12 năm 1997 tại Đại Hội

QUY TỰ TÌNH THƯƠNG. Nơi đó có tình thương vô tận của Đức Thầy và bạn đạo năm Châu.

Kính mời quý bạn đạo hãy nhanh tay ghi danh tham dự đông đủ trước ngày 15-10-1997 (*chỉ còn 10 ngày nữa thôi*), kéo bỏ lỡ cơ hội có một không hai, ngộ hân hạnh hưởng những ngày chung sống vô cùng an vui và thoải mái.

Để giúp ghi danh được nhanh chóng và kịp thời gian ấn định trên, Quý bạn đạo muốn đi dự Đại Hội có thể điện thoại trước về: (713) 777-5377 hoặc fax phiếu ghi danh trước về: (909) 624-3125 và sau đó gọi lệ phí đến địa chỉ:

**BTC Đại Hội Quy Tự Tình Thương
9771 Felipe Ave.**

Montclair, CA. 91763 (USA)

Money order đề trả cho: VoVi International

Quý bạn đạo có thể trả bằng: Visa, Mastercard hay Discover qua: Tien Tran, Tel: (713) 991-7766, mỗi ngày từ 6:00 PM - 9:00 PM, Thứ Hai đến Thứ Sáu, và Thứ Bảy từ 3:00 PM - 9:00 PM (giờ CST. USA).

Ngoài ra, yêu cầu quý bạn đạo nên ghi rõ địa chỉ trong phiếu ghi danh để Ban Tổ Chức gửi cảm nang Đại Hội.

Trân trọng kính mời.

UBTCĐHVQT

=====

VoViLED Publications

Tin Đặc Biệt: Đặc San Vô Vi (ĐSVV) sẽ ra mắt các bạn vào cuối năm !!!

Anh Trần Đình Long, anh Nguyễn Trí Vượng và một số đạo hữu quen thuộc với sự hỗ trợ của Thầy Tám sẽ cùng VoViLED Publications thực hiện và phát hành Đặc San Vô Vi khoảng mỗi tam cá nguyệt (*tùy thuộc vào khả năng tài chánh của nhóm*). Nội dung tờ đặc san gồm những lời dạy đạo của Thầy Lương Sĩ Hằng, tin tức và hình ảnh sinh hoạt các nơi, cùng bài vở về kinh nghiệm thiết thực tu hành theo PLVVKHHBPP của quý bạn đạo khắp năm châu.

Rất mong mỗi sự đóng góp tin tức, hình ảnh, bài vở, ý kiến,... của các bạn đạo gửi về trong tháng 10 này cho kịp số đầu tiên phát hành vào dịp đại hội Quy Tự Tình Thương. Các TV, TĐ, TT cần đăng hình ảnh, địa chỉ, điện thoại vào số đầu tiên của ĐSVV cũng xin gửi về trong tháng 10/1997, nếu trễ sẽ được “ưu tiên” đăng vào số sau.

Xin Email hoặc gửi về:

**VoViLED Publications/ Đặc San Vô Vi
PO Box 71071, Sunnyvale, CA 94086, USA**

Fax: 408 739-2216

email: voviled@ix.netcom.com

Ghi chú: Bài viết do các bạn gửi LED Weekly nhưng chưa đăng sẽ chuyển sang Ban Biên Tập của Đặc San Vô Vi. Đã nhận được một số bài của các bạn từ : Thụy Sĩ, Đức, Gia Nã Đại, Úc Châu, Đại Hàn.

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved